

Holocaust

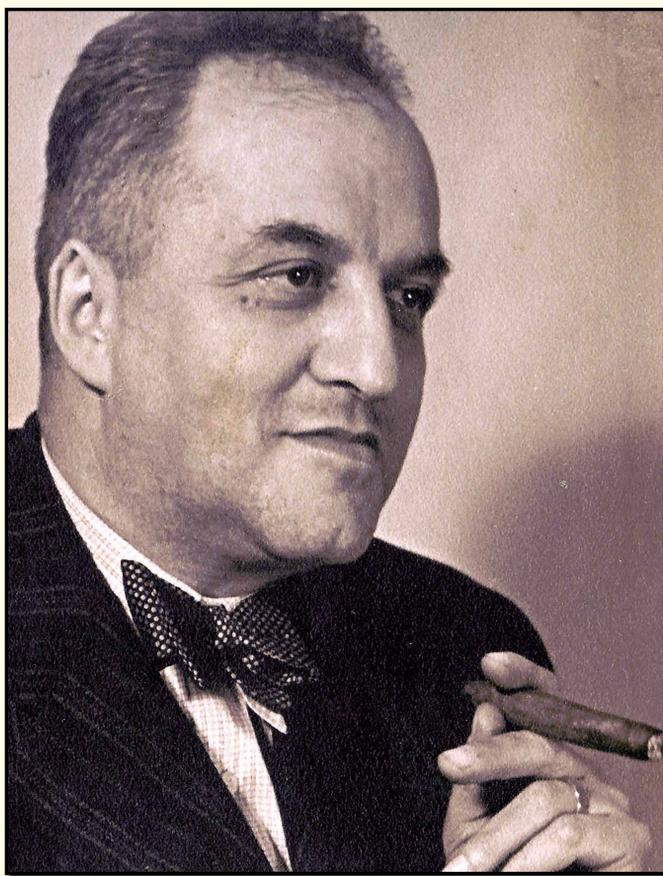

INTERVIEWEE:	Anna Hyndrakova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1941
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Anna Hyndráková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1941
TAZATEL	Pavla Neuner

My sister Gertruda married Frantisek Kowanitz, who was Jewish. Frantisek was born in 1916; he was a very distant relative. He worked as a chief clerk and worked in the coal industry. By the time I met him he was no longer allowed to work. Immediately after their wedding, Frantisek was sent to a forced labor camp in Lipa and then to Terezin. My sister went to Terezin in December 1941. Both of them perished. Frantisek was killed during the death march in 1945 and my Sister was killed in Auschwitz in 1944.

Moje sestra Gertruda si vzala za muže Žida Františka Kowanitze. František se narodil v roce 1916, byl vzdáleným příbuzným. Pracoval jako vedoucí úředník a měl něco dočinění s obchodem s uhlím. Když jsem se s ním setkala, měl už zakázáno věnovat se svému zaměstnání. Ihned po svatbě byl František poslán do pracovního tábora v Lípě a poté do Terezína. Moje sestra odešla do Terezína v prosinci 1941. Oba zahynuli. František byl zabit během pochodu smrti v roce 1945 a má sestra byla zabita v Osvětimi roku 1944.

My dad Pavel Kovanic. Prague, 1941. He was killed in Auschwitz in June 1944.

Můj tatínek Pavel Kovanic v Praze 1941. Byl zabit v Osvětimi v červnu 1944.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Holocaust

INTERVIEWEE:	Herta Coufalova
PHOTO TAKEN IN:	Trebic
YEAR:	1925
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Herta Coufalová
MÍSTO VZNIKU:	Třebíč
DATUM:	1925
TAZATEL	Barbora Pokreis

The Gestapo arrested my father in 1941 and took him away to Jihlava. We never saw him again. We never found out the reason for his arrest. I think that our neighbour, who worked for the police, denounced him. He was at our place twice during house searches by the Gestapo. Later we got a telegram in which was written: Your husband died in the Auschwitz concentration camp. In October of 1941 the Gestapo summoned my mother as well. That was the last time that I saw her. After keeping her in prison for months, rom they sent her to Ravensbrück.

Otce zatklo gestapo v srpnu 1941 a odvezli ho do Jihlavy. Víc jsme ho už neviděli. Nikdy jsme se nedozvěděli příčinu jeho zatčení. Já si myslím, že to bylo na udání našeho souseda, který pracoval na kriminální policii. Byl u nás dvakrát v průběhu prohlídky domu gestapem. V prosinci 1941 jsme dostali telegram, ve kterém stálo: Ihr Ehemann ist im Konzentrationslager Auschwitz verstorben (Váš manžel zemřel v koncentračním táboře Auschwitz). V říjnu předvolalo gestapo i maminku. Bylo to naposledy, kdy jsem ji viděla. Z Jihlavy ji poslali rovnou do Ravensbrücku.

My brother Harry Glasner and me, in the 1930's. My brother was killed in Auschwitz in 1944.

Já a můj bratr Harry Glasner ve 30. letech 20. století. Harry byl zavražděný v koncentračním táboře Auschwitz v roce 1944.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Holocaust

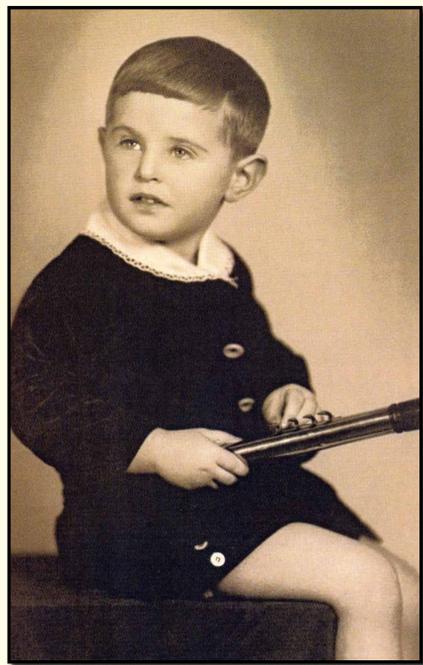

INTERVIEWEE:	Chava Pressburger
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1942
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

This is a picture of my class at the Jewish elementary school in Prague. It was the last school year, 1941/1942, before we had to leave the school because of our Jewish origin. You can see that we all have a Jewish star on our clothes. I'm in the second row from the top, the fourth from the left.

DOTAZOVAN :	Chava Pressburger
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1942
TAZATEL	Pavla Neuner

Toto je fotografie mé třídy v židovské základní škole v Praze. Byl to poslední školní rok 1941/1942, předtím než jsme museli školu opustit kvůli našemu židovskému původu. Můžete vidět, že máme všichni na našem oblečení židovskou hvězdu. Já jsem v druhé řadě od shora, čtvrtá zleva.

My brother Petr Ginz in Prague in 1931. Petr was killed in Auschwitz in 1944.

Můj bratr Petr Ginz v Praze roku 1931. Petr byl zabit v Osvětimi v roce 1944.

This is a picture of my brother Petr and me. It was taken in Prague in 1935.

Toto je fotografie mě a mého bratra Petra. Byla pořízena v Praze roku 1935.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Holocaust

INTERVIEWEE:	Ruth Halova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1930s
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Ruth Hálová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	30. léta 20. století
TAZATEL	Lenka Kopřivová

This is a picture of my father's brother Maximilian Adler. After our father died uncle Max became our guardian. He was a professor of Latin and Greek at Charles University in Prague. He was generally regarded as a major scientific authority of his time. It was he who decided that we weren't going to attend Czech schools, but German ones. His logic was clear – in German institutions anti-Semitism would be much stronger than in Czech ones, and for us it would be best to meet up with it as early as possible. Uncle Max perished during the war.

Toto je fotografie bratra mého otce Maxmiliána Adlera. Poté co náš otec zemřel se stal strýček Max naším opatrovníkem. Byl profesorem latiny a řečtiny na Karlově univerzitě v Praze. Byl považován za hlavní vědeckou autoritu svého času. Byl to právě on, kdo rozhodl, že nebudeme navštěvovat české školy, nýbrž německé. Jeho logika byla jasná – v německých institucích byl antisemitismus mnohem silnější než v českých a pro nás bylo mnohem lepší se s tímto přístupem setkat co nejdříve. Strýček Max zemřel během války.

My mother Zdenka Kohnova survived the holocaust in Ghetto Terezin.

Má matka Zdenka Kohnová přežila holocaust v Terezínském ghettu.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Holocaust

INTERVIEWEE:	Ludmila Rutarova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1941
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Ludmila Rutarová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1941
TAZATEL	Dagmar Grešlová

In this picture, which in light of the Jewish star on her lapel, must have been taken sometime in or after 1941, This is my husband's little cousin, Milenka Kohnova. Alas, I wasn't told anything more about her nor about her family. All I know is that she died in Auschwitz.

Na snímku, který vzhledem k židovské hvězdě na klopě musel vzniknout někdy v nebo po roce 1941, je malá sestřenice mého manžela Milenka Kohnová. Nic bližšího o ní ani její rodině z vyprávění bohužel nevím. Vím akorát, že zahynula v Osvětimi.

This is a picture, taken on 28th December 1941, of me and my cousin Inka Weinerova (on the left). We were liberated from Bergen-Belsen.

Na snímku z 28. prosince 1941 jsem se svojí sestřenicí Inkou Weinerovou (vlevo). Obě jsme byly osvobozené v Bergen-Belsen.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Holocaust

INTERVIEWEE:	Ota Gubic
PHOTO TAKEN IN:	Novaky
YEAR:	1942
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Ota Gubič
MÍSTO VZNIKU:	Nováky
DATUM:	1942
TAZATEL	Barbora Pokreis

My brother arrived at the Novaky camp in 1942. In 1943, after the Battle of Stalingrad, a delegation from the Ministry of the Interior came from Bratislava. They probably came to sniff out what Jews thought about the solution to the Jewish question. They came up to my brother, and asked, 'What will happen to us after the war?' He didn't answer, but drew a hammer and sickle on the cardboard. 'Well, and what will you do with us?' So my brother answered, 'You'll hang!' Everyone thought that they'd grab my brother and hang him right then, but nothing happened.

V roce 1942 se bratr dostal do nováckého tábora. V roce 1943 po bitvě u Stalingradu přišla do tábora z ministerstva vnitra v Bratislavě delegace. Přišli asi čuchat, co si myslí Židé o řešení židovské otázky. Zeptali se bratra: „Co s vámi bude po vojně?“ Neodpověděl jim, ale nakreslil na papundekl srp a kladivo. „No, a co uděláte s námi?“ Bratr odpověděl: „Oběsí vás!“ Každý si myslel, že bratra seberou a oběsí jeho, ale nestalo se nic.

This photograph was taken up above the Novaky labor camp in the Vtacnik mountains. The picture was taken between the years 1943 and 1944.

Fotografie vznikla nad pracovním táborem v Novákách na pohoří Vtáčník. Záběr vznikl v letech 1943 – 1944.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Holocaust

INTERVIEWEE:	Pavel Werner
PHOTO TAKEN IN:	Pardubice
YEAR:	1942
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Pavel Werner
MÍSTO VZNIKU:	Pardubice
DATUM:	1942
TAZATEL	Dagmar Grešlová

This photograph is from the time when we had been forced to move from our original apartment to the outskirts of Pardubice. Our new dwelling was a little house that belonged to Mr. Lochmann. I don't recall anyone shunned us because we were a Jewish family. For example, a little girl from the neighborhood, non-Jewish, on the far right in the photograph, used to come and play with us regularly. I'm sitting in the middle and my sister Lenka is beside me and standing above us is my father. My father was killed in Auschwitz in 1944 and my sister died in Ghetto Terezin in 1944.

Tato fotografie pochází z doby, kdy jsme byli nuceni se přestěhovat z našeho původního bytu na periferii Pardubic. Naše nové bydliště byl baráček, který patřil jednomu malému živnostníkovi panu Lochmanovi. Pan Lochman byl velice slušný starší člověk. Nevzpomínám si, že by se od nás někdo odvrátil kvůli tomu, že jsme byli židovská rodina. Například holčička ze sousedství, nežidovka, na fotografii zcela vpravo, si s námi chodívala hrát zahradu. Já sedím uprostřed, sestra Lenka vedle mě vpravo a nad námi stojí tatínek. Tatínek byl později zavražděn v Osvětimi a Lenka zemřela v ghettu Terezín. Oba v roce 1944.

This photograph was taken in 1942 and shows our improvised, secret one-room class of Jewish children in Pardubice.

Tato fotografie vznikla v roce 1942 a zachycuje naši jednotřídku improvovaného tajného vyučování židovských dětí v Pardubicích.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

Holocaust

INTERVIEWEE:	Anna Lorencova
PHOTO TAKEN IN:	Shanghai
YEAR:	1941
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Anna Lorencová
MÍSTO VZNIKU:	Šanghaj
DATUM:	1941
TAZATEL	Pavla Neuner

This is my dad Richard Weinstein's certificate of residence in China.

Toto je dokument opravňující mého otce Richarda Weinsteina k pobytu v Číně.

We had been living in Most but father saw how things were going and we left for Prague in 1938. Dad started to look for ways out of the country, but by 1940 the only option was Shanghai. He went there by train and worked as hard as he could to get us permission to join him. By the time the permission arrived, it was too late. Soon we were taken to Terezin.

Původně jsme žili v Mostě, když však otec viděl, jak se události vyvíjejí, přesídlili jsme roku 1938 do Prahy. Tatínek se začal porozhlížet po možnostech života mimo republiku, jedinou možností, která se nám ve čtyřicátých letech nabízela, byla Šanghaj. Tatínek tam odjel vlakem, na místě pracoval a snažil se, jak nejlépe dovedl, aby nám opatřil povolení ho následovat. Ovšem v době, kdy pro nás povolení získal, bylo už pozdě. Krátce na to jsme byli deportováni do Terezína.

Dad worked all his life as a doctor. A lot of his patient were children and he was great with them as he joked around, did magic tricks and knew how to amuse them.

Otec se celý život živil jakožto lékař. Měl mnoho dětských pacientů. S dětmi to skvěle uměl, žertoval a vymýšlel všelijaká kouzla, věděl jak je uklidnit.

My dad Richard Weinstein. The photo was taken in Prague in the 1930s.

Můj tatínek Richard Weinstein. Fotografie byla pořízena někdy ve 30. letech 20. století v Praze.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at